DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 12den OCTOBER, 1822. N. 41.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden*

LOTERY.

DE ondergeteekende verwittigd aan alle degenen die daarin belang hebben om te komen Fourneren voor de 4de Klasse van de Lotery van Ps. 2000, Ps. 1000, &c &c En doordien dat die Klasse binnen weinige weken getrokken zal worden, en dat de groorste gedeelte reeds gefourneert hebben, zoo kan hy ten sterkste aanmoedigen aan de overgeblevene Geinteressaerders te komen Fourneren, doordien zekerlyk die Klasse getrokken zal worden.

S. S. DELVALLE,
Directeur der Lotery.

Den 4den October 1822.

Den 10den October 1822.

FRIEDRICH WOLFF op zyn verzoek honorabien ontslag uit Z. M. dienst ontvangen hebbende, heeft by dezen de eer zyne vrienden en bekenden van deszelfs komst op dit Eiland kennis te geven, verzoekende ieder een die iets met hem mogt hebben te lequideren, het zy pro of contra, zulks uiterlyk tot einde dezes maands te doen, uithoofde hy van voornemens is in de loop der aanstaande maand wederom van hier te vertrekken.

Den 5den October 1822.

WAARSCHOUWING.

VOOR een ieder welke aan het Fonds der Afgekeurde Johannissen wegens de ½ per cent Belasting op Eigendommen schuldig is, om hunne rekening te komen voldoen uiterlyk voor ultimo December eerstkomende, zullende de nalatigen zonder aanzien van persoon met het begin van aanstaande jaar worden gedagvaard.

Uit naam van Directeuren van het Fonds voornoemd,

FERGUSON, Boekhouder.

NEDERLANDSCHE COURANTEN.

...ys, 1sten July.—Vele kooplieden en libe... gedeputeerden hebben dezer dagen weder ...tyd gegeven aan den Heer de Zea, mi... van de Republiek van Columbia. De Heer L... heeft by die gelegenheid de volgende toost ingesteld: "Aan den handel. De handel is de vriend van orde, vrede en vryheid; hy heeft de wereld beschaafd en verbindt de volkeren onderling; moge hy weldra Columbia, en Frankryk, in het belang en voor de welvaart der beide landen, met elkander in betrekking brengen."—Onder de aanwezigen telde men ook de Heeren Jouy, Beranger en Horace Vernet.

Den 15den dezer heeft het bybelgenootschap van Frankryk eene algemeene vergadering gehouden. De Pairs Boissid' Anglas en Verheull; de Heer Cuvier, president van den raad van onderwys en de predikanten Goepp en Marron zyn daarby tegenwoordig geweest. De secretaris baron de Stael heeft het rapport uitgebragt en de Heer Wilkens, lid van het Engelsch genootschap, heeft eene premie van 1000 franken voorgesteld ten behoeve van den opsteller van het best gekeurd vertoog, waarby de voordeelen van het genootschap worden ontwikkeld en hetzelve tegen zyne tegenkanters wordt verdedigd. Terzelver tyd heeft het genootschap voor het onderling onderwys zyne jaarlyksche zitting gehouden. De vergadering was zeer talryk en heeft besloten hare pogingen te verdubbelen, ten einde de moeilykheden, met welke deze leerwyze te worstelen heeft van de zyde van lieden, welke niet gaarne zien, dat de schamelyke gemeente eenig onderrigt bekomt, uit den weg te ruimen. Ditmaal is de maarschalk hertog van Tarente (Macdonald) als voorzitter benoemd. De antiliberalen hadden reeds in hunne dagbladen verzekerd, dat dit genootschap geheel in duigen was gevallen.

Volgens berigten uit Napels van den 28sten Maart worden aldaar, ter bevordering eener algemeene godsdienstige opvoeding, alle openbare of byzondere onderwyzers onderworpen aan het toezigt van de congregatie van den H Geest.—De onderwyzers, welke geen bewys van den bisschop, dat zy aan deze hunne verpligting hebben voldaan, kunnen toonen, verliezen hun ambt; ouders, welke van onachtzaamheid, of jongelingen, die van onwilligheid dien aangaande worden overtuigd, zullen nimmer eenig openbaar ambt mogen bekleeden.

Men verneemt uit Griekenland, dat de raad van Argos zich bezig houdt met het organiseren des bestuurs van het Grieksch gemeenebest; dat tot dat einde eene constitutie is opgemaakt en aangenomen, waarby wordt bepaald, dat de wetgevende magt, zal berusten by een' senaat, zamengesteld uit de vertegenwoordigers de provincien, en by een uitvoerend bewind, bestaande uit vyf leden, door den senaat te benoemen; dat de Grieksche godsdienst die van den staat zal zyn, doch dat alle de overige zullen worden geduld; enz. Het is intusschen nog niet regt uitgemaakt, uit welke provincien de nieuwe republiek moet bestaan.

Petersburg, July 4.—De Russische Amerikaansche handels-compagnie, wier privilegiën nu laatstelyk door den keizer bekrachtigd zyn, trekt tegenwoordig, door haren bloeyenden toestand, hare rykdommen, hare bezittingen, en door hetgene zy by vervolg van tyd belooft te zullen worden, des te meer de algemeene aandacht tot zich, daar zy, na de Engelsche Oost-Indische en (wylen) de Hollandsche Oost Indische compagnie, de gewigtigste handels vereeniging van dien aard in de geheele wereld genoemd mag worden. Zy werd, onder keizer Paul's regering, in het jaar 1797 opgerigt en bezit groote kantoren te Irkutsk, Jakutsk, Ochotsk en Moskau; ook bovendien commissiën te Kasan, Toms en op Kamschatka. Op Amerika's noordwestkust heeft zy vestigingen; zoo ook op de Baranows eilanden, Kodjakin en de nieuwe Russische kolonie Ross in den golf van Romanzow. Voor hare oprigting bezaten slechts enkele handelhuizen, te rekenen van het jaar 1743 af, op de Aleutische en Kurilische eilanden, waren depots, die in het geheel 44 mitmaakten, doch, in een tydsbestek van 54 jaren, niet meer dan voor 6,344,000 roebels aan pelswerk uitvoerden, terwyl daarentegen de Russische Amerikaansche compagnie, van 1797 tot 1818, en dus in 21 jaren, van hetzelfde handels artikel voor meer dan 16 millioenen uitvoerde, en, in de Chinesche grensplaats Kiachta 2¼ millioen aan tolregten betaalde. De compagnie is gegrond op actiën, van welke naby de 8000, elke tegen 500 roebels, uitgegeven zyn, doch die thans, wegens de voordeelige dividenden, reeds over de 600 roebels doen. Aan de noordwestkust van Amerika is onlangs, door deze maatschappy, de uitmuntende zeehaven Nieuw Archangel aangelegd, en meer dan 10,000 der wilden uit de aangrenzende Pool-landen, zyn tot den Christelyken Godsdienst bekeerd geworden. Tot oprigting alleen van een gast of ziekenhuis op het eiland Sitka, heeft de maatschappy 57 000 roebels gedeponeerd. De post van hoofd directeur der compagnie wordt, nu reeds 24 jaren lang door den collegie raad Baranow bekleed.

Uit een officieel berigt aangaande de Zweedsche zeemagt blykt, dat dezelve thans bestaat uit 150 oorlogsvaartuigen, waaronder 10 linieschepen, welke vier weken na bekomen bevel in zee kunnen steken, en uit een tweede vloot van 80 a 100 oorlogschepen, welke twee maanden, na het ontvangen der bevelen, onder zeil kunnen gaan. Voor het bemannen van de eerste vloot zyn 14 á 15000 matrozen opgeschreven. De arsenalen zyn rykelyk van alle benoodigdheden voorzien.

Brussel, 7den July.—Z. M heeft dezer dagen een besluit genomen, hetwelk onder andere het volgende inhoudt: "Alle de gezonde bedelaars, welke zich in de bedelaars gestichten bevinden, en welke veldarbeid kunnen verrigten, zullen naar de kolonien worden gevoerd, die door de Maatschappy van Weldadigheid tot dat einde worden ingerigt. Zy zullen aldaar verblyven ten koste der gemeente, alwaar zy hunne vaste woonplaats hebben. De contracten zullen door den minister van binnenlandsche zaken en de parmanente commissie worden gesloten, doch de je betalen som zal niet hooger zyn dan ƒ35 jaarlyks voor elk persoon. De permanente commissie zal zoo veel mogelyk acht slaan op de reglementen, volgens welke de bedelaars-gestichten bestuurd worden, en inzonderheid met betrekking tot het weder in vryheid stellen der personen, welke in de maatschappy kunnen verkeeren, zonder zich op nieuw aan bedelary overtegeven. De kosten van vervoer komen ten laste der gemeenten."

LAATSTE BERIGTEN VAN DE KUST.

CARACAS.

Uit El Venezolano van den 9den September.

Het deed ons zeer leed te zien, dat de officieren, die laatst in deze hoofdstad zyn aangekomen, van deur tot deur rond wandelen om huisvesting te verzoeken, en van de inwoners als eene gunst aftesmeken, wat zy met regt van het gouvernement als eene daad van regtvaardigheid konden eisschen. Verscheidene van de inwoners zyn niet in staat hen inteneemen, uit gebrek aan plaats in hunne huizen, of uit andere oorzaken, veellicht om dat zy vaders van huisgezinnen zyn. Die genen die dit gedrag in het oog hielden hebben hunnen pligt gedaan. De officieren die uit gebrek van gastvryheid klagen, hebben maar al te veel reden, en wy beschuldigen alleen het gouvernement om in voorzorg geene maatregelen genomen te hebben om dit voortekomen. De inleiding eenes vreemdelings in een huisgezin is altyd lastig voor hetzelve, en wy mogen zeggen zelfs voor den gast. Wy zullen niets betrekkelyk de zeden of gewoontens zeggen, want wy zullen onze officieren geen onregt doen om hen by het grootste gedeelte van de officieren van Morillo te vergelyken, die door hun gewaad beschermd, terzelver tyd dwinglanden, verleiders, en bespieders waren in de huizen waar zy inwoonden. De huiselyke gewoontens ondergaan altyd eenige verhindering, al was het ook een engel die in eene familie ingeleid wierde; en deze ongemakken dienden vermeid te worden. Ons gevoelen is, dat het veel eenvoudiger en gemakkelyker zoude geweest zyn, om eenige der gesekwestreerde huizen tot woningen voor de officieren uittekiezen; en veronderstellende dat de inwooners hen moesten onderhouden, dan konde een overslag van de kosten gemaakt worden, en een ieder eigenaar van een huis gelast worden om zyn gedeelte tot de generale kosten bytedragen. Op deze wyze zoude een ieder het zyne bybrengen om de lasten te dragen, en wy zouden niet langer zien, zoo als nu, dat zekere huisgezinnen van inkwartiering, verschoond werden van straat schoonmaken en andere zaken, welke het algemeen verpligt is te verrigten.

Den 30sten Sept.—Het berigt van generaal Clemente, gedagteekend den 10den van Moporo, aan de oevers van de lagoen van Maracaybo, aan boord de brik Harmonie, bevestigt het nemen van Maracaybo door den vyand, in den nacht van den 6den, na een zwaar gevegt, hetwelke door onze troepen verloren werd, wegens de minderheid in getal. Generaal Clemente had tevoren behoorlyke maatregelen genomen, om de vaartuigen, magazynen, en alle zoorten van eigendommen die of aan het gouvernement of aan individuen toebehoorden te behouden, en de emigratie te beschermen, waardoor de vyand zeer in zyne hoop te leur gesteld is, om in die stad eene party te vinden die zyne zaak zonde begunstigen. Wy gelooven niet dat de vyand door het bezit der hoofdstad in eene gelukkige toestand is, dewyl wy, de forten aan de overzyde van de Bar, en de oevers en scheepvaart van de lagoen nog in bezit hebben, als ook nog eenige troepen in Perija. De vereeniging van den vyand met zyne vaartuigen kan alleen eenen korten tyd onderhouden worden over Goagira, hetwelk een zeer verwyderde weg is voor regelregte correspondentie, en tevens blootgesteld wanneer onzen aanvoerder luitenant kolonel Gomez nog op hunne linie van vereeniging aandringt. Zonder te wagen om eene voorzegging tot ons voordeel te doen, kunnen wy gerustelyk berigten, dat de positie van Morales toen dit nieuws deze stad bereikte, niet zeer voordeelig was, alhoewel het nemen van Maracaybo velen als zeer gewigtig voorkomt; zyne betrekkingen van buiten, indien dezelve niet geheel afgesneden zyn, worden alleen door eene uitgestrekte linie onderhouden; en hy heeft zich in het midden der republiek geplaatst, in eene stelling op eenen gelyken afstand van de verschillende plaatsen, van welke dadelyk in alle rigtingen troepen tegen hem kunnen gezonden worden.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—OCTOBER.

7.	golet	Two Brothers, Moro,	Porto Rico
	——	Dorothea, Debrot,	Isle D'Avis
	——	Maria, De Groot,	Bonaire
8.	——	Only Son, Collins,	Bostoo
9.	bark	Industry, Nicolaas,	St. Bartholomeus
	golet	Venus, Pietersz,	Aruba
10.	bark	Chance, Dewindt,	Spaansche kust
	——	Hebe, Line.	Porto Rico
11.	golet	Governor, Wade,	Newburyport

UITGEKLAARD—OCTOBER.

5.	bark	Anna Felix, Bartolotte,	St. Domingo
7.	golet	Diana, Grasondo,	St. Thomas
9.	——	Madison, De Leon,	Spaansche kust
	bark	Perseverance, Darsy,	St. Bartholomeus
	——	Klein Maria, Roche,	Porto Rico
10.	——	Josefa, Pugoh,	Maracaybo
	golet	Adelle, Gregorio,	Spaansche kust
	——	Maria, De Groot,	Bonaire

Z. B. M. brik de Suriname, kapitein Herbert, vertrok op verleden Zaturdag namiddag naar Maracaybo.

Een vaartuig kwam in den loop dezer week van La Guayra alhier aan, en bragt ons de jongste Caracas nieuwspapieren. De Iris de Venezuela van den 23sten ll. behelzen de officieele berigten van het nemen van Maracaybo, door generaal Morales. Wy hebben in dit nummer eene vertaling van het geheel van deze dokumenten gegeven. Toen generaal Clemente zag, dat verder tegenstand tegen eene grootere overmagt niets zoude te weeg brengen dan zyne manschappen opteofferen, ging hy met het overschot zyner troepen aan boord van de vaartuigen.—Na al de vaartuigen die hy kon bekomen byeen gebragt te hebben, vertrok hy naar de haven van Moporo, welke byna aan het einde van de lagoen legt, en heeft den weg naar Truxillo achter zich. Generaal Morales is in het bezit van het Fort San Carlos, welke den ingang van de lagoen beschiet; geen vaartuig kan daar uit komen, zonder groot gevaar te loopen, niet slechts door de natuurlyke hindernissen van de Bar, maar tevens van het geschut van het kasteel. Men denkt dat de Spanjaarden, de 18 vaartuigen die generaal Morales en zyne troepen van Puerto Cabello overgebragt hebben in de lagoen zyn, acht van dezelven zyn wel gewapend.

Wy vernemen van Aruba, dat er sedert het nemen van Maracaybo door generaal Morales, er geen enkel vaartuig van die plaats aangekomen is.

Door de aankomst van een vaartuig van Bonaire vernemen wy, dat de Amerikaansche brik de Mary Ann, kapitein Sharp, van Philadelphia naar La Guayra bestemd, op den 10den laatstleden op de Roxas strandde. Kapitein Sharp vertrok daarop naar La Guayra, alwaar hy verscheidene kleine vaartuigen bevragtede, en met derzelver bystand was het hem gelukt om een gedeelte der lading te redden, en die hy te La Guayra bragt. De Mary Ann, is gelyk wy vernemen, geheellyk verloren.

Verscheidene slaven, wy gelooven negen in getal, die op verleden Zondag in den nacht van dit eiland weggeloopen zyn, zyn te Cumarebo opgevat en verzekerd, tot dat zy opgeëischt worden. Het is sedert eenen korten tyd, dat het wegloopen van slaven van dit eiland zoo dikwyls plaats vinden dat het noodzakelyk is, om een voorbeeld te maken van de voornaamste aanvoerder, ten einde hen voortaan van het begaan zoodanig eener misdaad afteschrikken.

De galjoot Alberta Jacoba, kapt. De Groot, kwam gisteren namiddag met 72 dagen reis van Amsterdam alhier aan.

Leer om Leer.—Men kocht onlangs alhier op vendu eenige goederen, die voor beschadigde goederen verkocht waren, de kooper pakte dezelven zeer netjes op, en scheepte dezelven voor Aruba, met orders om dezelven naar de Spaansche kust te verzenden, om daar voor producten in te koopen. Men zond terstond iemand af met dezelve naar de kust van Coro, alwaar zich weldra een kooper voor dezelven opdeed, en ontving in betaling een zeker getal papilons, welke van buiten zeer schoon waren. Gelyk te verwachten was, verloor hy geen tyd om op Aruba terug te keren, zich verheugende in zyn goed goed geluk, daar hy een Spanjaard bedrogen had; maar zie! toen men de papilons onderzocht, bevond men dat dezelven van klei gemaakt waren, met slechts een dunne overtreksel van suiker over dezelven.

Een soldaat van de Artillerie Kompagnie, verhing zich op verleden Maandag. Men ontdekte hem vóór dat hy dood was, maar al to laat om eenige hope te voeden voor zyne herstelling. Kort daarop dat men hem afgenomen had, stierf hy.

Het volgende is eene vertaling van eenen brief die hier van La Guayra ontvangen is, gedagteekend den 3den dezer.

"Hier ingesloten zend ik U de Iris van den 23sten September, waarin gy het officieel Columbiaansch verhaal van het nemen van Maracaybo door de Spanjaarden zult vinden. Ons eskader kwam hier gisteren avond terug. en voegt nog by het bovengemelde ongelukkige berigt, dat Morales in het bezit van de geheele lagoen en de forten van Maracaybo is, hetwelke zeer slecht nieuws voor ons is. Het heeft by ons natuurlyker wyze, eenige verwarring veroorzaakt, en verscheidene menschen zyn reeds zeer onrustig. Indien Morales in dezen staat van zaken eenen aanval op deze stad maakte dan zoude ik voor den uitslag vreezen, alhoewel wy zoo goed voorbereid zyn, als men verwachten kan.

"Een van het eskader, de Independence, nam eene zeer schoone Spaansche ketch, geladen met mond, en scheepsbehoeftens, van Porto Rico naar Puerto Cabello bestemd, maar dewyl het Spaansche fregat Ligera in het gezigt was, was kapt. Pilot verpligt haar te verbranden, na het volk er uitgenomen hebben, dewelke hier heden geland zyn."

Uit de Iris de Venezuela van den 23sten September.

OFFICIEEL BERIGT VAN HET NEMEN VAN MARACAYBO DOOR GENERAAL MORALES.

HET DEPARTEMENT VAN ZULIA.

Maracaybo, 3den September 1822.

Aan zyne Excellentie den Intendant van het Departement van Venezuela.

Gisteren avond om 9 ure berigtte ik U. E van de stellige beweging des vyands tegen deze plaats, na zyne landing te Guagira; en verlangende nadere onderrigting te bekomen, verscheen heden by my de luitenant kolonel Francisco Farias, dien ik gezonden had om aan de grenzen van Sinamaica werkzaam te zyn, en gaf my het berigt waarvan ik U. E. ingesloten een afschrift zend.

Ingevolge de laatste ontvangene berigten, bleef de vyand te Sinamaica, en de luit. kolonel Miguel Gomez, met zyne Indianen verontrustte hem met guerillos en hinderlagen.

God behoede U. E. &c.

LINO DE CLEMENTE,
Kom. Gen. van het Dept. van Zulia.

Maracaybo, 3den September 1822.

Generaal!—Den 1sten dezer des avonds om 6 ure kwam ik op de linie van Sinamaica, aan de grenzen van Guagira, en alhoewel ik verlangend was om my van de bewegingen des vyands te onderrigten, kon ik niets van den luitenant kol. Miguel Gomez, militaire bevelhebber vernemen, schoon hy op verkenning was uitgeweest. Ik onderzocht de posten en vond niet meer dan 75 man, want de inwoners waren nog niet te zamen gebragt. Gomez verhaalde my dat hy staat maakte, dat eene groote menigte Indianen die in de stad waren zich by hem zouden vervoegen. Op den 2den met het aanbreken van den dag trok ik uit om de vlaktens te verkennen, en zag op eenen kleinen afstand eenige kolonnen voetvolk in bewegingen. Ik nam hen van naby waar, en by myne terugkomst naar de linie nam ik den luit. kol. Alvarez en verscheidene soldaten gevangen, die van de hoofd troepen waren afgeraakt. Ik vernam van hen dat generaal Morales op den 30sten Augustus te La Teta met 1000 man geland was, bestaande uit de battaljons Valency, Barinas, en Cazadores; hierop nam ik een standpunt en maakte de nodige schikkingen De vyand vertoonde voor de hoofdpost eene kolonne van 200 man, en zond een ander korps om de guerillos party aantevallen, die ik uitgezonden had om hem te verontrusten; terzelver tyd verspreidende het grooter gedeelte zyner magt, op myner linker vleugel om de palisades aantevallen, die twee mylen lang zynde, niet door 75 soldaten en 30 Indianen konde verdedigd worden, hetwelk alles was, wat zich by my vervoegd had. Ik gaf bevel aan de artillerie om, op de voorwaards komende kolonne te vuren, ten einde den vyand, den nadruk en de onverschrokkenheid der Columbiaansche wapenen te toonen; maar ziende het hoofdgedeelte zyner magt de palisaden beklimmen, om my aftesnyden, oordeelde ik het myn pligt te zyn, de kanonnen te vernagelen en eenen eervollen terugtogt te maken, waardoor ik myn volk spaarde die ik in beweging bragt naar de stad, na al het hoornvee dat ik maar konde by elkander brengen om de stad van deze soort voedsel te voorzien en te verbinderen, dat zy niet in vyands handen vielen bezorgd te hebben. Ik zond dadelyk berigt van het gebeurde aan den bevelhebber van de fortressen aan de Bar; en ik voel my weder instaat om vooruit te komen, tot de verdediging van myn land, rekenende het mynen pligt, daar de vyand de overmagt heeft, en wel haast de rivier Limon zal overgaan, zynen weg naar deze stad zal rigten.

God behoede U. E. nog vele jaren.

FRANCISCO FARIAS.

Een afschrift van het origineel,

JOSE M. URDANETA.

REPUBLIEK VAN COLUMBIA.

Generaal Kommandantschap van het Departement van Zulia, aan de Haven van Moporo, aan boord de Engelsche brik de Harmonie, den 10den September 1822.

Aan Zyne Excellentie den Intendant van Venezuela.

Verleden nacht, kwam ik na twee dagen onstuimig weder binnen deze haven, en het was my onmogelyk eerder dan van daag, nu dat het weder op geklaard is, Uwe Excellentie van het verlies van Maracaybo te berigten. Ik heb de geschikste maatregels aangewend tot veiligheid van het land, en ten laatste na eenen bloedigen slag, was het lot der stad beslist. De vyand is door Guagira binnen gekomen, en van de stad Sinamaica bezit genomen. Ik besloot hen den door togt over de rivier te verhinderen, ten welken einde ik 4 gewapende kanoos in Puerto Guerrero geplaatst had, en bevel gegeven aan de battaljons van Occidente en Maracaybo om eene lyn te vormen in de rigting van de Mono, zynde den eenigsten weg waardoor de vyand konde voorttrekken, wanneer hy de eerste hinderpalen te boven kome. Door de berigten die ik van luit. kol. Alvarez en verscheidene soldaten, die in onze handen vóór de neming van Sinamaica gevallen zyn ontvangen heb, vernam ik, dat de expeditie van Morales uit meer dan 1000 man bestond, bestaande uit de battaljons van Valencey, Barinas, Cazadores, en het overschot van dat van Burgos. De troepen in de Mono geposteerd zynde, onder het bevel van luit. kol. Carlos Castelli, ontving deze officier weldra de tyding, dat de vyand, de kanoos met zyne artillerie tot de terugtogt gedwongen had, en bezig was de rivier overtetrekken. Hy trok terstond op om zynen doorgang te beletten, en by mogelykheid hem geheel te verslaan; maar na drie verschillende doch vruchteloze aanvallen, niettegenstaande de dapperheid waarmede onze troepen vogten, waren zy verpligt de een na den ander op Maracaybo terug te trekken, door dien de Spanjaarden door de duisterheid des nachts begunstigd waren en door een digt bosch van mangel boomen bedekt wierden. Onze krygsmagt leed eenig verlies, in dooden, gekwesten en vermistten, gelyk te zien is uit het bygaande rapport. Ten 10 ure des morgens van den 5den kwamen van Altagracia 120 mannen van het battaljon van Caracas, zynde de eenigste krygsmagt welke kommandant Andara konde opzenden, het overschot was niet in staat my bytestaan. Ik vertrok terstond met deze manschappen, om de troepen onder Castelli te versterken, met my medenemende een aantal artilleristen en bestuurders der congrenische raquetten en eene kleine party te paard, bestaande uit de inwoners, die pas van Perija en La Cañada aankwamen. Met deze krygsmagt vereenigde ik my met hem aan de vee weide van Mamon boven de zes mylen afstaands van Maracaybo, en werd by myne aankomst berigt, dat de vyand spoedig voorttrok. Ik week terstond met myne gansche krygsmagt terug, om my in de beste positie te stellen, genaamd de Salina Rica welke naar den weg van de stad uitkwam.—Des morgens verscheen de vyand met alle zyne troepen, bestaande niet slechts uit de 1000 man van Puerto Cabello medegebragt, maar ook uit een zwaar korps der Indianen van Guagira, wel gewapend, welke zich met hem vereenigd hebben, denkende, eenige kleedingstukken en andere dingen te ontvangen.

Ik zag gemakkelyk voor uit, dat, om een gevegt met 700 man te wagen, ik myne geheele krygsmagt in gevaar zoude stellen, wyl zy met eenen vyand ver boven hun getal te doen hadden, wiens eenigste hoop was te overwinnen of te sterven, en die geen wyk plaats had; maar myne eer, de veiligheid van myn land en de verdediging van zulk eene belangryke plaats als Maracaybo, drongen my hem slag te leveren, liever dan zonder vegten onder te doen. Drie vierde gedeelte van de linker flank kompagnie van het battaljon van Maracaybo, en de party inwoners, begonnen het gevegt met uit onzen linker flank op den vyand te schieten; de kavallerie viel ten zelfden tyde op den regter, om in eens hunne beide flanken bezig te houden, en trachtte om een gedeelte van hunne voornaamste magt aan deze punten te doen by een trekken, op dat wy gemakkelyker met ons hoofd korps een aanval op hunnen centrum mogten doen; maar de vyand zwaarder in magt zynde, viel met de geheele kompagnie op onze guerillas aan; ten zelfden tyde rukten 4 kolonnen ten minste van 200 man ieder op onze positie. Op dit oogenblik was de kompagnie grenadiers van het battaljon van Maracaybo voor uit getrokken, om ons bytestaan om den linker vleugel van den vyand te wenden, welke ondernam om onzen regter vleugel door te breken; en het battaljon van Occidente trok vooraf om eene kolonne tegen te gaan, welke met hetzelfde oogmerk op onzen linker afging. Het battaljon van Caracas en het overschot van dat van Maracaybo, behielden hunne positie in het centrum; en op deze wyze werd het gevegt algemeen, welke zoo hardnekkig was en aan onze zyde met zoo vele dapperheid volgehouden werd, dat niet dan 2½ uur naderhand, wanneer de beste van onze soldaten gedood, en verscheidene der officieren van verschillende korpsen gewond werden, onze overblyvende krygsmagt gedwongen waren het gevegt op te geven.

De officieren, en zelfs de soldaten, niettegenstaande het grootste gedeelte daarvan rekruten waren, deden tot de laatste toe hunnen pligt.

Tot voorkoming van eenen ongelukkigen uitslag, had ik maatregelen in voorbaat genomen, en ten dien einde droeg ik het gouvernement van Maracaybo aan den kolonel Francisco Delgado op, opperste van het staf van het departement. Ik verloor geen tyd hem narigt te geven van het gene er gebeurd was. Maar weinige inwoners bleven in de stad, en terwyl ik daarom onmogelyk oordeelde, den vyand weder tegenstand te bieden, vervolgde ik mynen weg, naar de inschepings plaats, omtrent eene myl benedenswinds van de stad. De wapenen en krygsbehoeftens waren reeds te voren in verzekering gebragt. ik scheeptte de overgeblevene troepen in, welks getal ik nog niet kan gewaar worden, dewyl al de transport schepen nog niet aangekomen zyn. Ook heb ik bescherming verleend, aan een groot getal uitgewekenen zoo wel van de binnenlanden als van de kusten.

Waarschynelyk nam de vyand bezit van de stad in den nacht van den 6den. Het geschut was vernageld, en in het water geworpen, en ieder persoon die eigendommen bezat verliet de plaats. Ik heb vaartuigen van alle zoorten die in de baay waren op dit punt te zamen gebragt, met het voornemen om zoo veel te wapenen als ik kan, ten einde my meester van de lagoen te maken. waardoor ik den vyand belegeren kan. De forten by de Bar kunnen ten minsten twee maanden uithouden, indien de vaartuigen die daar geplaatst zyn, de soldaten en officieren die over de forten het bevel voeren, ongemak-

ken weten uittesteen, en ik twyfel niet of zy zullen, hunnen pligt doen.

God behoede U. E. nog vele jaren.

LINO DE CLEMENTE,
Gen. en chef van het dep. van Zulia.

Berigt dat op het voorgaande betrekking heeft.

KOLONNE VAN OPERATIEN.

Puerto del Mono, 6den September, om 7 ure s'morgens.

Aan den Kommandant Generaal van Zulia.

Generaal! — Vroeg in den morgen zond ik U een briefje, betwelke ik by maanlicht met myn potlood schreef, om U te berigten dat ik in den zelfden tyd, met den vyand schermutselde; ik zal U thans een omstandig verhaal geven, van het gene vervolgens gebeurd was.

Ten 5 ure ontving ik de tyding, dat de vyand bezig was, de rivier in verscheidene piraguas (groote kanoos) welke zy genomen hadden; als mede een aantal kleinere kanoos, welke aan hen door de Indianen aangeschaft zyn over te trekken, en in de haven van Zoleta te landen. Ten half vyf ure werd de bovengemelde tyding bevestigd. Dien ten gevolge maakte ik my bekend met de breedte van de rivier waar de vyanden over trokken, de zwarigheden die zy te ontmoeten hebben, en het getal en grootte hunner kanoos, waarop ik eene berekening maakten, dat van s'morgens den tyd dat zy begonnen hebben overtekomen, tot 10 in den nacht, het uur, dat ik dacht aan die haven te komen, konden zy waarschynelyk tusschen de 3 a 400 man geland hebben. Op deze veronderstelling beval ik eene kolonne ten half zes ure op te trekken, en wy kwamen ten 11 ure te Zoleta, waar wy de voorgetrokkene post van den vyand verrasten; maar de schildwacht schoot zyn geweer af, en maakte alarm, welke plaats door eenen naauwer ingang beschermd zynde, hen van eenen onverwachten aanval behoedde. De lyn van den vyand stond op eenen vlakken grond, zyn regter vleugel was bedekt door een ontoegankelyk mangel bosch en zyn linker vleugel strekte zich tot aan den oever van de rivier.— Ten zelfden tyde bezette hy met een sterke party guerillas, een dik moerassig woud tegen de regterhand van den ingang der post.

Na de guerillas aangevallen en verslagen te hebben, was ik begerig om myne troepen aan dezelfde zyde van waar ik den vyand verdreven heb te plaatsen; maar oordeelende deze verrigting zeer gevaarlyk, en byna onmogelyk, wyl de positie zoo naauw, en zoo zeer aan het vuur des vyands blootgesteld was, formde ik eene lyn aan deze zyde, zond ten zelfde tyde verscheidene kompagnien in verschillende rigtingen vooruit om den vyand te hinderen, en zyne aandacht tegens hen te wekken; maar zy hielden alle onze aanvallen uit zonder hun hoofd ligchaam te verzetten; zy gaven zelfs geen de minste bystand aan hunne gedetacheerde partyen, welke allen achtereenvolgend in het water gedreven werden, waar verscheidene omkwamen en anderen in de mangel losschen verdwaalden. Ten laatste, na verscheidene aanvallen, en een aanhoudend vuur van omtrent 2 uren, ziende dat ik myn punt niet konde overmeesteren, en zeer weinig ammunitie hebbende om te besparen, gaf ik order, om met het vuur optehouden, en de dooden byeen te zamelen, toen trok ik terug, zonder dat de vyand ondernam om my te belemmeren naar den weg van Marimonda, waar ik eenigen tyd bleef om de gekwetsten vooruit te zenden. Ten 7 ure dezen morgen kwam ik alhier aan, waar ik denk de gekwetsten in te schepen. Ons verlies beloopt op 12 dooden, 13 gekwetsten, en 7 vermisten.

Het verlies van den vyand weet ik niet als zeker te zeggen, maar het overtreft zonder twyfel dat wat wy geleden hebben; onze guerillas hebben op hunne geheele lyn gevoord, zonder veel schade te bekomen, en buitendien zyn er een party verdronken. Ten 10 ure zal ik myne terugtogt op Rancho del Damas vervolgen, alwaar ik de beste positie mogelyk zal beslaan.— Ik verzeker U dat op den geheelen weg naar de stad, ik geene geschikte positie kon vinden, waar ik stand kon houden, en die plaatsen, welke zoo het schynt geschikt zyn voor dat oogmerk kunnen gemakkelyk doorgebroken worden—ten dien einde zal ik geene positie nemen, tot dat het batteljon van Caracas, en de kavallerie zich met my vereenigen. Intusschen kunt gy besluiten wat er te doen staat. De vyand heeft 1000 geschikte soldaten, en ik denk dat het geheel vóór den dag over de rivier getrokken is, wanneer zy hunnen march zullen vervolgen. Dit alles maak ik U bekend ter uwe voldoening.

God behoede, &c.

CARLOS CASTELLI.

Een afschrift—Aan boord der Engelsche brik de Harmonie, Puerto Moporo, 10den September, 1822.

JOSE M. URDANETA, Secretaris.

UIT LONDENSCHE COURANTEN.

Berigten van alle gedeelten van het koningryk komen overeen met te melden, dat het gewas voor het tegenwoordig merkelyk gunstig staat, en wanneer het weder aanhoudend schoon blyft, zal men een vroegen en overvloedigen oogst hebben.—6den July.

Vermakelyke berigt.—Op Maandag den 24sten Juny had er een wedloop party te Blackheath voor 30 guinees plaats. Een man, nam aan om 12 mylen in 1 uur en acht minuten afteleggen. Men heeft twee vlaggen gehezen, als teekens voor de eindpalen, in den afstand van een halve myl van elkander, en de looper vertrok ten zeven ure van de Hare en Billet, hy liep van de eene vlag tot de andere tot dat hy zyne taak volbragt had. De eerste myl, leide hy in vyf minuten af, de tweede en derde in zes, en de andere in zes en een halve en zes en een kwart minuut. Hy won op ander halve minuut na, en werd met groot gejuich ontvangen, en gedragen naar de Hare en Billet in triomph.

Luchtvaart van Bombay naar Londen.—Het schynt uit eene verklaring, uitgegeven in de buitengewoone Gazette van Bombay, door Mr. Warden, hoofd secretaris, dat een Heer T. Boyce genaamd, den gouverneur van Bombay verzocht heeft, om de brieven, &c. van Bombay naar Londen, door middel van een ballon overtevoeren, hy gaf voor eene wyze ontdekt te hebben om eene horizontale beweging te geven in de luchtvaart. De gouverneur verwees den Heer Boyce, aan het wysgerige genoodschap van Bombay. Een Heer C. Hodgson genaamd, wil tevens in de kunst der luchtvaart beroemd zyn; en een ander mededinger is verschenen in het Calcutta dagblad van den 20sten September, waarin de wyze van uitvoering zeer wyd loopig verklaard wordt. Wy belyden opregt dat dit boven ons begrip gaat.

Op den 7den December v. j. overleed Pomare, de koning van Otaheite, aan eene water zugt. Zyne overblyfsels waren op den 11den, in eene nieuwe steenen tombe gelegd, aan het boven end van de groote kapel, die hy ten gebruike der uitoefening des Christelyken Godsdienst op dat eiland heeft laten bouwen. Eene regentschap, bestaande uit de voornaamste opperhoofden is daargesteld geworden, de kroon erfgenaam is slechts twee jaren oud.

Op Woensdag den 1sten Juny, beviel de vrouw van Thomas Henderson, een landbouwer in Haltwhistle Northumberland, van een fœtus welke de volgende "lusus naturæ" oplevert, het kind was dubbeld: dat is, het bestond uit twee ligchamen in den letterlyken zin vereenigd, de beide hoofden in eene evenwydige lyn van elkander, de zamenvoeging was aan de schouders tot aan het gewrigt van de dye gescheiden. De regter arm van het eene en de linker van het ander zyn in eene groote mate van elkander gescheiden. Elk had een byzonder mamillæ, maar slechts een navel, welke in het midden van het zamengevoegde ligchaam was. Het zoude niet nodig zyn te melden, dat deze wangedrogt reeds geboren was.

His Britannic Majesty's brig Surinam, of 18 guns, captain Herbert, sailed on Saturday afternoon for Maracaybo.

An arrival from La Guayra during the week has brought us the latest Caracas papers. The Iris de Venezuela of the 23d ult. contains the Columbian official accounts of the capture of Maracaybo by General Morales. We have given in this number a translation of the entire of these documents. General Clemente, after finding that further resistance against superior numbers would be only sacrificing his men, embarked with the remainder of his troops on board the shipping. Having collected all the vessels he could, he proceeded with them to the port of Mopore, which lies nearly at the bottom of the Lagoon, and has the road to Truxillo in its rear. General Morales being in possession of the castle of San Carlos, which commands the entrance to the Lagoon, no vessels can get out to sea without running considerable risk, not only from the natural difficulties presented by the Bar, but also from the guns of the castle. It is supposed the Spaniards have on the Lagoon the 18 vessels which conveyed General Morales and his troops from Puerto Cabello, eight of which are well armed, and the others partially

We learn from Aruba that there had not been a single arrival at that island from Maracaybo since General Morales took possession of that city.

By an arrival from Bonaire we learn that the American brig Mary Ann, capt. Sharp, from Philadelphia bound to La Guayra, ran ashore on the Roxas, on the 10th ult. Capt. Sharp, soon after proceeded to La Guayra, where he chartered several small vessels, and with their assistance a part of the cargo was saved, and carried to La Guayra. The Mary Ann, we are told, will be totally lost.

Several Slaves, we believe nine in number, who made their escape from this island on Sunday night, have been taken up and secured at Cumarebo, until they are claimed by their owners. The practice of slaves eloping from their masters has of late become so frequent in this island, that is necessary a proper example should be made of the principals concerned, to deter others from committing the like crime in future.

The galiot Alberta & Jacoba, capt. De Groot, arrived yesterday afternoon, 72 days from Amsterdam.

Diamond cut Diamond.—A number of pieces dry goods, lately purchased at a vendue in this island, sold as damaged articles, were neatly packed up and sent to Aruba, with orders to barter them on the Spanish coast for produce. A person was promptly dispatched with them to the coast of Coro, who soon found a purchaser, and in exchange received a certain number of papelones, to all appearance of an excellent quality. As may be expected he lost no time in returning to Aruba, hugging himself in his good fortune at having deceived the Spaniard; but lo! when the papelones came to be examined they were found to consist almost entirely of clay, having only a thin covering of sugar.

A private of the artillery company of the line, put a period to his existance on Monday, by hanging himself. He was discovered before life had entirely left his body, but at too late a period to have any hopes of his recovery. He died very shortly after he was taken down.

The following is an extract from El Venezolano of the 9th September.

We have felt much at seeing the officers, who have lately arrived in this capital, requesting lodging from door to door, and begging as a favor from the inhabitants, what they have a right to demand from government as an act of justice. Many of the inhabitants are not able to receive them on account of want of room in their houses, or for other reasons, perhaps such as being fathers of families. Those who have observed this conduct have done their duty.— The officers who complain of a want of hospitality have too much reason, and we only find fault with the government for not having taken proper measures before hand to prevent this.— The introduction of a stranger into a family is always an embarrassment to it, and we may say even so to the guest. We will say nothing relative to morals or habits, for we shall not do injustice to our officers by comparing them with the greatest part of those of the army of Morillo, who, shielded by their dress, were at the same time despots, seducers, and spies in the houses where they lodged. Domestic habits always suffer some derangement, although it were an angel that were introduced into the family, and this inconvenience should be avoided. Our opinion is, that it would be much more simple and commodious to appoint some of the sequestrated houses as lodgings for officers; and supposing the inhabitants are to maintain them, a list of expenses might be drawn up, and each proprietor of a house required to pay his proportion of the general disbursements. In this manner every one would contribute to support the burden, and thus we should no longer see, as at present, certain families exempted from billets, cleaning the streets, and other things which the community are compelled to do.

The following is a translation of a letter received here from La Guayra, dated the 3d instant.

"I herewith enclose you the Iris of the 23d September, in which you will find the Columbian official account of the capture of Maracaybo by the Spaniards. Our squadron returned here last night, and adds to the above disastrous intelligence, that Morales is in possession of the whole of the Lagoon and fortresses of Maracaybo,—very bad news for us. It has of course put us into some confusion, and many people here are already become extremely alarmed.— If Morales was to make an attempt on this place in the present state of things, I should be fearful for the result, although we are prepared as well as can be expected.

"One of the squadron, the Independence, took a very fine Spanish ketch, loaded with provisions and naval stores, from Porto Rico bound to Puerto Cabello, but the Spanish frigate Ligera heaving in sight, capt. Pilot was forced to burn her, after taking out the crew, who were landed here this day."

FROM LONDON PAPERS.

Accounts from all parts of the kingdom agree in stating that the crops are at present remarkably fine, and if the weather continue favorable an early and a very abundant harvest will be reaped.—July 6.

Sporting Intelligence.—On Monday, June 24, a pedestrian match for thirty guineas took place on Blackheath. A man engaged to run twelve miles in one hour and eight minutes.— There were two flags erected by way of goals at the distance of half a mile from each other, and the pedestrian set off from the Hare and Billet at seven in the evening, running from one flag to the other till he accomplished his task. The first mile he performed in five minutes, the second and third in six, and the rest in six and a half, and six and a quarter. He won by a minute and a half, and was received with great applause, and carried to the Hare and Billet in triumph.

On Wednesday, the 1st June, the wife of Thomas Henderson, a labourer at Haltwhistle, Northumberland, was delivered of a fœtus, which presented the following "lusus naturæ:" the fœtus was duplex: that is, it consisted of two bodies joined laterally, the respective heads being in a line parallel with each other. The junction was at the shoulders, and terminated at the insertion of the thighs; the right arm of the one and the left of the other being in a great measure unattached. Each had its separate mamillæ, but there was only one navel, which was situated in the midst of the conjunct body. It may be unnecessary to state that this monstrous production was still born.

Aerial Navigation from Bombay to London.—It appears by a certificate published in the Bombay Gazette Extraordinary, by Mr. Warden, chief secretary, that a Mr. T. Boyce had made application to the governor of Bombay to be allowed to carry the mails, &c. from Bombay to London, by means of a balloon, he professing to have discovered a method of giving horizontal motion in aeronautics. The governor referred Mr. Boyce to the Philosophical Society of Bombay. A Mr C. Hodgson has also put in his claim to aeronautic fame; and another competitor has appeared in the Calcutta Journal of September 20, where the mode of operation is explained at considerable length. This we candidly confess to be beyond our comprehension.

Pomare, king of Otaheite, died of a dropsy on the 7th of December last. His remains were deposited on the 11th in a new stone tomb, at the upper end of the large chapel he had erected for christian worship in that island. A regency, consisting of the principal chiefs has been formed, the heir to the crown being only two years of age.

LATEST INTELLIGENCE FROM THE MAIN.

CARACAS.

FROM EL VENEZOLANO.

September 30.—The report of general Clemente, dated on the 10th from Moporo, on the borders of the Lake of Maracaybo, on board the brig Harmony, confirms the taking of Maracaybo by the enemy, on the night of the 6th, after a severe engagement, which was lost by our troops, from the inferiority of their numbers. General Clemente, had previously taken proper measures to save the vessels, stores, and every kind of property belonging either to government or to individuals, and to protect the emigration, by which means, the enemy have been disappointed in their hopes of finding in that city a party to favour their cause. By the occupation of the capital we do not think the enemy very happily situated, as we still keep possession of the castles opposite the Bar, the borders and navigation of the Lake, and have likewise some forces in Perija. The enemy's communication with their vessels can only be kept up for a short time by the road of Guagira, which is a very distant route for active correspondence, and too much exposed if our partisan, lieut.-col. M. Gomez still keeps upon their line of communication.—Without wishing to hazard a prediction in our favor, we can safely state that Morales' position, at the time the report reached this city, was not very advantageous, although the taking of Maracaybo sounds great in the ears of many; his external relations, if not entirely cut off, are only maintained by a very extensive line; and he has placed himself in the very centre of the republic, in a position equally distant from the different situations from which forces can be simultaneously sent against him in every direction.

From the Iris de Venezuela of 23d Sept.

OFFICIAL ACCOUNT OF THE TAKING OF MARACAYBO BY GEN. MORALES.

DEPARTMENT OF ZULIA.

Maracaybo, 3d September, 1822.

To his Excellency the Intendant of the Department of Venezuela.

At nine o'clock last night, I informed Y. E. by a courier, of the positive movements of the enemy against this place, after their landing at Guagira; and when anxious to obtain further intelligence, lieut.-col. Francisco Farias, whom I sent to operate on the frontiers of Sinamaica, presented himself to me this day, giving the report, of which I enclose Y. E. a copy.

The enemy, according to the last accounts received, remain at Sinamaica, and lieut.-col Miguel Gomez, with his Indians, harrasses them with guerillas and ambuscades.

God preserve Y. E. &c.

LINO DE CLEMENTE,
Com. Gen. of the Dept. of Zulia.

Maracaybo, 3d September, 1822.

General.—At six o'clock in the evening of the 1st inst. I reached the line of Sinamaica, on the frontiers of Guagira, and although desirous of ascertaining the movements of the enemy, I could learn nothing from lieut.-col. Miguel Gomez, the military commander, although he had been reconnoitring. I visited the different posts, and found only 75 men in all, for the inhabitants had not yet been collected together. Gomez informed me that he counted upon being joined by a large party of Indians, who were in the town.—At day-break on the 2d I marched out to reconnoitre the plains, and at a short distance I saw some columns of infantry in movement.—I observed them close, and on my return to the lines, I took lieut.-col. Alvarez, and several soldiers prisoners, who had straggled from their main body. I learnt from them, that general Morales had landed on the 30th of August at La Teta, with 1000 men, consisting of the battalions Valencey, Barinas, and Cazadores, upon which I took up a position, and made the necessary preparations. The enemy presented a column of about 200 men in front of the principal post, and sent another body to engage a guerrilla party which I had ordered out to annoy them, at the same time displaying the greater part of their force on my left, to attack the palisades, which being two leagues in length, could not be defended by 75 soldiers, and 30 Indians, who were all that came to join me.—I gave orders to the artillery to fire on the advancing column, in order to show the enemy the energy and intrepidity of the Columbian arms, but seeing their principal force actively scaling the palisades, to cut me off, I thought it my duty to spike the guns, and make an honorable retreat, by which means I saved my men, whom I put in movement towards the city, after collecting all the cattle I could to supply the place with this article of food, and thus prevented them falling into the hands of the enemy. I sent immediate notice of what had taken place to the commander of the fortresses on the Bar; and I again feel myself ready to stand forward in defence of my country; considering it my duty to assure you that the enemy have superior forces, and will soon pass the river Limon, directing their march towards this city. God preserve Y. E. many years,

FRANCISCO FARIAS.

A copy of the original,
JOSE M. URDANETA, Secretary.

REPUBLIC OF COLUMBIA.

General Commandantcy of the Department of Zulia, Port of Moporo, on board the English brig Harmony, September 10, 1822.

To His Excellency the Intendant of Venezuela.

I arrived in this port last night, after two days of such boisterous weather, that it has been impossible for me to inform Y. E till to-day, now that the weather is clear, of the loss of Maracaybo. The measures adopted for the safety of the country were the most seasonable; and at last, after a sanguinary action, the fate of the city was decided. The enemy having entered by Guagira, and occupied the town of Sinamaica, I determined to prevent them passing the river, for which purpose I placed four armed canoes in Puerto Guerrero, and ordered the battalions of Occidente and Maracaybo to take up a line in the direction of the Mono, being the only road by which the enemy could advance after overcoming the first obstacles. By the information I received from lieut.-col. Alvarez, and several soldiers, who fell into our hands before the taking of Sinamaica, I learnt that the expedition of Morales was composed of upwards of 1000 men, consisting of the battalions of Valencey, Barinas, Cazadores, and the remains of that of Burgos. The troops being posted in the Mono, under the command of lieut.-col. Carlos Castelli, that officer soon received intelligence that the enemy had forced the canoes with their artillery, and were crossing the river. He immediately marched to oppose their passage, and if possible to beat them in detail, but after three different, but fruitless attacks, notwithstanding the bravery with which our troops fought, they were obliged to retire successively upon Maracaybo, on account of the Spaniards being favored by the darkness of the night, and covered by a thicket of mangroves. Our force sustained some loss in killed, wounded, and missing, as will be seen from the accompanying report.—At 10 o'clock in the morning of the 5th, 120 men of the battalion of Caracas, arrived from Altagracia, being the only force, which commandant Andara could bring forward, the remainder not being able to come up to my assistance. I immediately marched with these men to reinforce the troops under Castelli, taking with me a number of artillerymen and artificers, and a small party consisting of 30 men, of the inhabitants, mounted on horseback, who had just arrived from Perija and La Cañada, With this force I joined him at the cattle pen of Mamon, upwards of six leagues distant from Maracaybo, and was informed on my arrival that the enemy were rapidly advancing. I instantly retired with all my forces to occupy the best position, called Salina Rica, lying on the road leading towards the city. At noon the enemy made their appearance, bringing up all their forces, consisting not only of the 1000 men brought from Puerto Cabello, but also a large body of Guagira Indians, well armed, who had joined them in consideration of receiving some clothing and other articles.

I easily forsaw that to risk an engagement with 700 men, the whole of my force, was to hazard all, as they had to contend with an enemy far superior in numbers, and whose only hope was to conquer or die, they having no retreat left them; but my honor, the safety of my country and the defence of such an important place as Maracaybo, determined me to give them battle, rather than give way without fighting.—Three fourths of the light company of the battalion of Maracaybo, and the party of the inhabitants, commenced the attack by firing from our left on the enemy, the cavalry at the same time advancing on the right, in order at once to engage both their flanks, and endeavour to draw part of their principal force towards these points, that we might the easier make an attack with our main body upon their centre: but the enemy having superior forces, charged our guerrillas with whole companies, at the same time four columns, consisting of at least 200 men each, advanced upon our position. At this moment the company of grenadiers of the battalion of Maracaybo, was pushed forward to assist in turning the enemy's left wing, which was attempting to outflank our right, and the battalion of Occidente marched to oppose a column advancing upon our left with the same design. The battalion of Caracas, and the remainder of that of Maracaybo, maintained their position in the centre, and in this manner the engagement became general, which was so well fought and bravely sustained on our part, that not until after two hours and a half, when the best of our soldiers were killed, and many of the officers of different corps wounded, our remaining forces were obliged to give way.

The officers, and even the soldiers themselves, notwithstanding the greater part were recruits, did their duty to the last.

In anticipation of this unfortunate result, I had taken preparatory steps, and to that effect entrusted the government of Maracaybo to colonel Francisco Delgado, chief of the staff of the department. I lost no time in giving him information of what had taken place. Only a few inhabitants remained in the city, and judging it, therefore, impossible to face the enemy again, I proceeded towards the shipping, lying about a league to leeward of the town. The arms and ammunition having been previously secured, I embarked the remaining troops, whose number I cannot at present ascertain, all the transports not having as yet arrived. I also gave protection to a numerous emigration to the country and the coasts.

The enemy, probably, took possession of the city on the night of the 6th. The artillery was spiked and thrown into the water, and every person of property abandoned the place. I have collected at this point the vessels of every description that were in the bay, with an intention of arming as many as I can, in order to make myself master of the Lake, by which means I can beseige the enemy. The fortresses on the Bar can hold out at least two months, if the vessels stationed there, the soldiers, and officer who commands the castle know how to endure hardships, and do their duty, which I have no doubt they will.

God preserve Y. E. many years.

LINO DE CLEMENTE,
Com. Gen. of the Dept. of Zulia.

Report referred to in the foregoing.

COLUMN OF OPERATIONS.

Puerto del Mono, September 5,
7 o'clock in the morning.

To the Commandant General of Zulia.

General.—Early this morning I transmitted to you a short note (papelito,) which I wrote by moonlight with my pencil, in order to inform you that at that very time I was skirmishing with the enemy; and I shall now give you a circumstantial detail of what subsequently took place.

At five o'clock I received intelligence that the enemy were passing the river in several piraguas (large canoes) which they had captured, accompanied by a number of smaller canoes which had been furnished to the enemy by the Indians, and were landing in the port of Zoleta. At half past five the above intelligence was confirmed: I accordingly made myself acquainted with the breadth of the river where the enemy were crossing, the difficulties they had to encounter, the number and size of their canoes, and thereupon calculated that from noon, the time they began to pass over, till 10 at night, the hour I expected to arrive at that port, that they might probably have landed between 3 and 400 men. Upon this supposition I ordered a column to march at half past six, and at 11 we arrived at Zoleta, where we surprised the advanced post of the enemy, but a centry having fired his musket, alarmed the camp, which being protected by a narrow entrance, saved it from a sudden attack. The enemy's line was formed on a small plain, his right supported by an impenetrable thicket of mangroves, and his left extending to the river: at the same time they occupied, with a strong party of guerrillas, a thick marshy wood towards the right of the entrance to the port.

After having attacked and defeated the guerrillas, I was desirous of forming my troops on the same side from whence I had dislodged the enemy; but judging this operation very hazardous, and almost impossible, from the position being so close and so much exposed to the fire of the enemy, I was obliged to form a line on this side, pushing forward at the same time several companies in different directions to annoy, and draw the attention of the enemy towards them; but they sustained all our attacks without moving their main body, nor did they even render the least assistance to their detached parties, all of which were either driven into the water, where many perished, or dispersed among the mangroves. At last, after various attacks, and a continued firing of about two hours, seeing that I could not gain my point, and having very little ammunition to spare, I ordered the firing to cease, and the killed to be collected, when I retired, without the enemy attempting to molest me, towards the pass of Marimonda, where I remained some time in order to send forward the wounded. At 7 o'clock this morning I arrived here where I intend to embark the wounded. Our loss amounts to 12 killed—13 wounded—and 7 missing.

The loss of the enemy I have not ascertained, but it doubtless exceeds what we have sustained, our guerrillas having fired upon their whole line without receiving much injury, besides many them were drowned. At 10 o'clock I will continue my retreat to Rancho del Dames, where I shall occupy the best position possible. I assure you that on the whole road towards the city I could not find a proper position where I could make a stand, and those places which seemed adapted for that purpose, could easily be outflanked; upon which account I shall take up no position until the battalion of Caracas and the cavalry join me. In the mean time you may determined upon what is best to be done. The enemy have 1000 good fighting men, and I suppose the whole will have effected their passage over the river before morning, when they will continue their march. All of which I acquaint you with for your satisfaction.

God preserve, &c.

CARLOS CASTELLI.

A copy—On board the English brig Harmony, Puerto Moporo, 10th September, 1822.
JOSE M. URDANETA, Secretary.

Fiscaal's Kantoor, den 11den October 1822.

De ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en erdonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.